

शकुनेनेत्यकारांतोपि एतयोः स्वरूपं ज्ञात्वा साधुकर्मकथं कुर्यामिति विवक्षतीत्यर्थः ॥ ११ ॥ १२ ॥ इत्थं शैशवे एव प्रजाप्रमीयते चियते ॥ १३ ॥ मोघं निष्फलं सोऽन्वं विदितिलप्ते अप्रचेताः अनुदारः ॥ १४ ॥ अस्माकपोतान् एनं कपोतं मोचयित्वा ते तुभ्यं प्रतिनयंतु प्रतिनिधित्वेन सगर्पयंतु ॥ १५ ॥ ददस्व दददने इत्यस्य रूपं शकुनानां एकस्मिन्नेव बहुत्वं अभावात् नानाशेन ॥ १६ ॥ उक्षाणं बलीवर्द्धं वेहतं वंध्यं गंगा अनूनं

राजोवाच केनेदृशी जातु पराहिदृष्टावागुच्यमाना शकुनेन संस्कृता ॥ यावैकपोतो वदते यांच श्येन उभौ विदित्वा कथमस्तु साधु ॥ ११ ॥ नास्य वर्षवर्षति वर्षकालेनास्य बीजं रोहितकाल उभं ॥ भीतं प्रपन्नं यो हि ददाति शत्रवे न त्राणं लभे त्राणमिच्छन्सकाले ॥ १२ ॥ जाताह स्वाप्रजा प्रमीयते सदानवासं पितरोऽस्य कुर्वते ॥ भीतं प्रपन्नं यो हि ददाति शत्रवे नास्य देवाः प्रतिगृह्णन्ति हव्यं ॥ १३ ॥ मोघमन्नं विदति चाप्रचेताः स्वर्गाहोकाद्भ्यतिशीघ्रमेव ॥ भीतं प्रपन्नं यो हि ददाति शत्रवे सेंद्रादेवाः प्रहरंत्यस्य वज्रं ॥ १४ ॥ उक्षाणं पक्त्वा सह ओदनेन अस्माकपोता त्प्रतितेनयंतु ॥ यस्मिन्देशे रमसेतीव श्येन तत्र मांसं शिबयस्ते वहंतु ॥ १५ ॥ श्येन उवाच नोक्षाणो राजन्प्राथयेयं न चान्यदस्मान्मांसमधिकं वाकपोतात् ॥ देवैर्दत्तः सोऽद्य ममैष भक्षस्तन्मे ददस्व शकुनानामभावात् ॥ १६ ॥ राजोवाच उक्षाणं वेहतमनूनं नयंतु तेषु तेषु पुरुषाममैव ॥ भयाहितस्य दायं ममांतिका तत्त्वां प्रत्याघ्रायंतु त्वं ह्येनं माहिंसीः ॥ १७ ॥ त्यजे प्राणान्नैव दद्यां कपोतं सौम्यो ह्ययं किं न जानासि श्येन ॥ यथाक्लेशं माकुरुष्वेह सौम्य न हं कपोतमपि यिष्ये कथंचित् ॥ १८ ॥ यथामां वैसाधुवादैः प्रसन्नाः प्रशंसयुः शिबयः कर्मणा तु ॥ यथा श्येन प्रियमेव कुर्यात्प्रशाधिमां यद्देस्तत्करोमि ॥ १९ ॥ श्येन उवाच ऊरोर्दक्षिणा दुक्त्यस्वपि शितं तावद्राजन्यवन्मांसं कपोतेन समं ॥ तथा तस्मात्साधु त्रातः कपोतः प्रशंसयुश्च शिबयः कृतं च प्रियं स्यान्ममेति ॥ २० ॥ अथ सदक्षिणा दूरो रुक्त्यस्वमांसं पेशीं तुलयाधारयत् ॥ गुरुतर एव कपोत आसीत् ॥ २१ ॥ पुनरन्यमुच्चकर्तं गुरुतर एव कपोतः ॥ एवं सर्वसमधिकृत्य शरीरं तुलायामारोपयामास ॥ तत्तथापि गुरुतर एव कपोत आसीत् ॥ २२ ॥ अथ राजा स्वयमेव तुलामारुरोह ॥ न च व्यलीकमासीद्वाज्ञ एतद्धृत्तांतं हृत्वा त्रात इत्युक्त्वा प्रालीयत श्येनः अथ राजा अब्रवीत् ॥ २३ ॥ कपोतं विद्युः शिबयस्त्वां कपोतं पृच्छामि ते शकुने को नु श्येनः ॥ नानीश्वर इदं शं जातु कुर्यादेतं प्रभं भगवन्मे विचक्ष्व ॥ २४ ॥

सर्वांगसंपूर्णं यथा स्यात्तथा भयाहितस्य भीषस्तस्य कपोतस्य दायं प्रतिनयंतु प्रापयंतु पश्यंतु आलोचयंतु च संतः एनं कपोतं माहिंसीरिति ॥ १७ ॥ सौम्योऽयं सोमसंयुक्तः कृतुवन्नित्यं परिपान्योऽयं हे सौम्य सोमवस्त्रियदर्शन ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ अधिकृत्यच्छित्त्वा ॥ २२ ॥ अपर्याप्तिस्वयमेव तुलामा विवेश व्यलीकं अप्रियं त्रातस्त्वया कपोत इत्युक्त्वा ॥ २३ ॥ २४ ॥